

AYA YOLCULUK

JULES VERNE

DÜNYA KLASİKLERİ-2

AY'A YOLCULUK

JULES VERNE

Yayına Hazırlayan:
Şükran Terzioğlu

Başkan Barbikane

Amerika kıtası, keşfedilmesinin ardından kısa süre sora meraklı ve heyecanlı Avrupalıların akınına uğramıştı. Bu büyük göçlerin ardından Amerika çok hızlı bir gelişim sürecine girdi. Ticaret ve teknik inanılmaz bir hızla ilerliyordu.

Ancak bir süre sonra iç savaş başladı. Güneylilerle Kuzeyliler arasındaki çatışmalar gittikçe şiddetleniyordu.

Amerika henüz yeni kurulmuştu. Dünyaca tanınmış, ünlü yöneticileri ve komutanları yoktu. Ama savaşlar sırasında ünlü komutanlar yetişti, zaferler kazanıldı. Bu arada sürekli yeni buluşlar yapılıyordu. Hatta savaşta başarılı olmak isteyen taraflar yeni savaş araçları icat etmeye veya ellerindeki silahları geliştirmeye başladılar. İşte böylece ülkede önemli ilerlemeler kaydedildi. Amerikalılar, Avrupalılardan çok daha etkili silâhlar, uzun menzilli toplar yaptılar.

İç savaş devam ediyordu. Savaşanların kullandıkları en etkili silâh toptu. Gazeteler savaşın zorluklarına rağmen insanları gelişmelerden haberdar ediyordu. Tabii ki bu arada yeni silâhlardan da bahsediyorlardı. Halk, büyük bir heyecan ve ilgi ile bu haberleri takip ediyordu.

İşte bütün bunlar yaşanırken, Baltimore’da son derece ilgi çekici bir dernek kuruldu: Topçular Derneği. Adından da anlaşılacağı gibi bu derneği askerler kurmuştu. Derneği kuranlardan biri, toplar üzerinde yeni buluş yapmış olan bir bilgin, biri de top yapım işlerinde uzman bir teknisyendi. Bu derneğin kuruluş amacı, yeni buluşlar üzerinde çalışmaktı.

Silâh yapımında ilerlemeler kaydedilirken iç savaş sona erdi. Yıllarca süren kanlı çarpışmalardan sonra nihayet barış yapılmış, toplar susmuştu.

Halk, savaşın yıkıntılarını onarmaya hazırlanıyordu. Tüfek sesleri yerine, tarlalarda çalışanların neşeli şarkıları duyuluyordu artık. Öte yandan, Topçular Derneği nedense derin bir sessizliğe gömülmüştü. Artık üyeler de eskisi gibi derneğe uğramıyordu. Onlar da zamanla bir bir azaldılar ve böylece kimse Topçular Derneğinden söz etmez oldu.

Bir gün, bir grup eski asker Tom Hunter adında bir savaş gazisinin evinde toplanmıştı. Tom Hunter birçok arkadaşı gibi savaşta sakat kalmıştı. Şimdi hiçbir şey yapmadan öylece durmak canına tak etmişti. Öfkeli bir sesle:

– Arkadaşlar ne can sıkıcı bir yaşantımız var, değil mi, dedi. Elimiz kolumuz bağlı duruyoruz. İnsanın bütün acılarına rağmen bazen eski günleri arayası geliyor. Evet, o günlerde top sesleri ve savaş vardı. Ama, gene de arıyor insan! Belki anlatamadım ama şimdi sanki başıboş kaldım.

Hemen yanında savaşta iki kolunu birden kaybeden arkadaşı Bilsby duruyordu. O da bu sözleri başıyla onayladı:

– Haklısın dostum, bazen ben de senin gibi düşünüyorum. Ama bir de o anlı şanlı generallerimizimizi düşünün. Acaba onlar şimdi ne yapıyorlardı? Muhakkak ki, savaştan önce yaptıkları işlerinin başına dönmüşlerdir...

Albay Blomssberry hüznülenerek içini çekti:

– Evet, size katılıyorum dostlarım. İnsan alıştığı yaşantısından uzaklaşmaya görsün, sudan çıkmış balığa dönüyor. Başından sonuna kadar ben de savaştım, yaralandım. Savaşın bitmesine herkes gibi ben de çok sevindim. Ancak şimdi de yapacak bir işim yok. Ellerim ceplerimde oturduğum sandalyede öylece uyukluyorum.

Bu arada konuşmalara J. T. Maston katıldı. Bu adam, yıllarca top yapımı ile uğraşmış değerli bir teknisyen ve mucitti. Bir eli yoktu, onun yerine takılan demir bir kancayı kullanıyordu:

– Ömrümüzün son ve en verimli yılları boşa mı geçecek, diye bağırdı. Amerika kendi kabuğuna çekilecek, öyle mi?

J. T. Maston sakinleşti; kararlı bakışlarıyla arkadaşlarını süzdü önce... Sonra heyecan içinde kendi sorusunu kendisi cevapladı:

– Eh, işte siz de görüyorsunuz ki yeniden bir savaş çıkacağı benzemiyor..

Dostlarım, şunu açıklamak isterim ki, bugüne dek bilinen savaş teknik ve kurallarını altüst edebilecek bir buluş üzerinde çalışıyordum, başardım da... Biraz heyecanlıyım ama işte size açıklıyorum: Buluşum yepyeni bir havan topudur.. Ama, neye yarar? Savaş bitti,

diyeceksiniz. Evet, haklısınız. Üstelik Amerikalılar iyice yorgun düştüler. Yeni bir savaş çıkacağını sanmıyorum... Sözü'n kısası, eğer havan topu keşfimi gerçek bir savaş alanında deneme fırsatını bulamazsam, Topçular Derneğinden istifade edeceğim. Arkansas ovalarında bir çiftlikte oturup dünyadan elimi eteğimi çekeceğim!..

Diğerleri de bu fikre katıldılar:

– Bizler de öyle yapacağız!..

Böylece Topçular Derneğinin dağılma ihtimali beliriyordu. Üyeler arasında morali bozulanlar dernekten çekileceklerini söylüyorlardı. Kısacası, dernek kapanmak üzereydi.

Fakat... Ertesi gün beklenmedik bir olay oldu. Topçular Derneği bütün üyelerine birer davetiye göndermişti. Dernek başkanının imzasını taşıyan bu davetiye şöyleydi:

Baltimore, 3 Ekim

Değerli üyelerimiz,

Topçular Derneği Başkanı olarak, onurla bildiriyorum: İki gün sonra 5 Ekim'de yapılacak toplantıda çok ilgi çekici açıklamalarda bulunulacaktır.

Bütün üyelerimizin toplantı salonumuzda hazır bulunmaları gerekmektedir.

Saygılarımla,

***Topçular Derneği Başkan
Barbican***

5 Ekim akşamı, Topçular Derneği'nin Union Square'daki görkemli binasında büyük bir kalabalık toplanmıştı. Öyle ki, bilim adamları bile salonda oturacak yer bulamadılar. Herkes, büyük bir heyecanla dernek başkanı Barbicane'in konuşmasını bekliyordu.

Kocaman duvar saati top seslerini andıran yankılarla 20 kez çalınca Barbicane yerinden kalktı ve dimdik durarak salondaki uğultunun kesilmesini bekledi. Az sonra herkes susmuştu. Barbicane gösterişli bir şekilde konuşmasına başladı:

– Sevgili dostlarım, uzun süren kanlı savaşlardan sonra gelen barış, Topçular Derneği üyelerinin çalışmalarını kısa bir süre durdurmuştur. Bu işsizlik devresinde sıkıldığınızı biliyorum. Büyük ilerlemeler kaydeden çalışmalarımıza ara vermek zorunda kaldık, ama artık hepimiz iyice sabırsızlanmaya başladık. Çalışmak için yeni bir savaş patlamasını mı bekleyeceğiz? Tabii ki hayır! Bu da gösteriyor ki çalışmalarımızı daha faydalı bir alana kaydırmamız gerekmektedir.

Salonda çıt çıkmıyordu. Başkan hafifçe öksürdüktan sonra şöyle devam etti:

– Yaptığım araştırma ve incelemeler sonunda vardığım sonuç şu: Önceden belirtmeliyim ki, girişeceğimiz iş, hiçbir devletin gücünün yetmeyeceği cesurca ve ileri bir hamledir... Bunda başarı sağlayacağımıza kesinlikle inanıyorum. Uzun çalışmalar sonunda, son teknik hesapları ve incelemeleri tamamlanan bu önemli projeyi huzurunuzda açıklamak istiyorum. Bu proje, siz onurlu üyelerimize ve Topçular Derneğinin ününe yakışır bir tasarıdır. İnanıyorum ki bu proje yeryüzünde büyük

yankılar uyandıracaktır.. Sevgili dostlarım, Şimdi beni can kulağı ile dinleyiniz...

Őüphesiz ki, dűnyada hiç kimse Őimdiye kadar Ay'a gidemedi. Sizlere, geceleri dűnyamızı aydınlatan Ay'dan bahsediyorum... Biliyorum, ŐaŐıracak, hayrete dűŐecek-siniz...

Dostlarım!.. Ay'a ayak basmak belki de műmkűndűr. Beni anlayacađınızı ve destekleyeceđinizi űmit ediyorum...

Toplantı salonunu dolduranlar bűyűk bir heyecan iēerisinde bađrıŐmaya baŐladılar:

– Heyyyy yaŐasın!.. Ay'a yolculuk! Ay'a yolculuk!.. Ay'a yolculuk!

BaŐkan seslerden dolayı bir sűre konuŐamadı. Heyecan ve gűrűltű yatıŐtıktan sonra, sűzlerine devam etti:

– ArkadaŐlar, insanođlu bugűne dek Ay konusunda birēok bilgi topladı.. Ay'ın oluŐumu, bűyűklűđű, uzaklıđı, yođunluđu ve yapısal niteliđi, gűneŐ sistemindeki yeri bilinmektedir...

BaŐkan Barbicane, uzun konuŐmasının sonunda, Topēular Derneđinin Ay'a dev bir mermi gűnderebilmek iēin hazırlıkēalıŐmalarına baŐlamasını űnerdi. Yeni fikirleri ve cesaret gerektiren iŐleri seven Amerikalılar, bu teklifi bűyűk bir ilgi ile karŐıladılar.

Bu haber kısa sűrede bűtűn űlkede duyuldu. ŐŐte o zaman sanki yer yerinden oynamıŐtı. Herkes, her yerde, bu konuyu konuŐuyordu. Bazıları, Ay ele geēirilirse Amerika'nın zenginleŐeceđini, bolluđa kavuŐacađını sűy-

leyip duruyordu. Gazeteler, her gün Ay ile ilgili geniş haberler veriyordu. Bazıları bu fikri destekliyor, bazıları ise eleştiriyordu. Kimilerine göre bu sadece bir hayaldi.

Diğer yandan, Topçular Derneği Başkanı Barbicane, gereken işlere hemen girişmişti. Başkan, önce Cambridge rasathanesiyle iletişim kurdu ve Ay hakkındaki en son bilgileri öğrendi. Başkanın rasathanedeki uzmanlara sorduğu ilk soru şuydu:

– Ay’a içinde insan bulunan füze atılabilir mi, yani insanlar Ay’a gidebilir mi?

Bu soruya olumlu cevap verilmişti. Cambridge rasathanesi, bu konudaki bilgi ve düşüncelerini de bildirmekteydi. Uzmanların verdiği raporda Dünya ve Ay’ın çekim gücü ile atılacak füzenin saniyedeki hızının ne olabileceği belirtiliyordu. Verilen rakamlara göre, Dünyadan atılacak füzenin hızı saniyede 10,968 kilometre olmalıydı. Bu hızla, Ay’a dokuz saatte varılacaktı.

Uzay aracının ilk hızı düştükten sonra, ne gibi bir yol izleyeceği astronomik hesaplarla açıklanıyordu. Füze, fırlatıldıktan 3 saat 20 dakika sonra Dünya’nın çekim etkisinden kurtulabilecekti. Etki alanından çıkınca bir süre boşlukta seyredecek ve sonra Ay’ın etki alanına girerek düşmeye başlayacaktı. Kısa bir süre sonra da Ay’ın yüzeyine inecekti.

Rasathane Müdürü J. M. Belfast’ın gönderdiği bu bilgiler esas tutularak çalışmalara hemen başlandı.

Önce bir Ay’a Yolculuk Komitesi kuruldu. Komitenin yapacağı iş, uzay mermisini fırlatacak topu ve füzeyi

yapmak ve yakıtı temin etmektir. Komite, Barbicane'in başkanlığında General Morgan, Binbaşı Elphinson ve J. T. Maston'dan oluşuyordu.

Kurul ilk toplantısını Barbicane'in evinde yaptı. Önce uzaya yollanacak araç konusu görüşüldü. Başkandan sonra J. T. Maston söz aldı:

– Arkadaşlar, dedi. Başkanımıza katılıyorum. İçinde insan bulunabilecek dev bir mermi konusu, görüşeceğimiz meselelerin ilki olmalıdır. Önce duygularımı belirteceğim... Ay'a göndereceğimiz mermi, insanların bir mesajı, habercisi olacaktır. Boşluğa fırlatacağımız bu mermi bir katil, yani insanları öldüren bir araç olarak düşünülemez. O, ancak insan gücünün paha biçilmez bir yapıtı olabilir.

Bu cümlelerle söze başlayan J.T. Maston biraz da top ve mermilerin teknik yapıları hakkındaki görüşlerini belirterek konuşmasını bitirdi. Diğerleri de fikirlerini ortaya atarak tartışmaya başladılar.

Başkan Barbicane, Rodman'ın Colombiad topundan söz etti, topun özelliklerini saydı. Barbicane'e göre, bu silâh teknik bakımdan geliştirilmiş en son ve en mükemmel top örneği idi. On kilometre uzaklığa mermi düşürebiliyordu. Fırlattığı 500 kilo ağırlığındaki bir merminin çıkış hızı 800 kilometreyi bulmaktaydı. Bu büyük bir itme gücü sayılırdı. Ama, yeryüzünün çekim alanını aşabilmek için bunun yirmi misli itme gücü gerekliydi. Peki ama bu güç nasıl elde edilecekti?

Kurul üyeleri bu alanda araştırma yapmaya karar verdiler.